

ΣΚΟΝΑΚΙ*

τεύχος #0 - Ιανουάριος 2014

Το παρόν έντυπο είναι μια προσπάθεια να επικοινωνήσουμε τις ανάγκες και τις επιθυμίες, τις αγωνίες, την οργή και το πάθος που απο κοινού μοιραζόμαστε σήμερα, καθημερινά και για πάντα.

Ποιός είναι ο σκοπός του;

Σκοπός του είναι η δημιουργία ενός διαύλου επικοινωνίας μεταξύ αγωνιζομένων, κόντρα σε πρακτικές “ειδικών” επικοινωνιολόγων-εμπόρων που στοχεύουν στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και το κέρδος. Γι’ αυτό το λόγο διανέμεται χωρίς χρηματικό αντίτιμο και χωρίς διαμεσολαβητές.

Γιατί χωρίς διαμεσολαβητες;

Επειδή κανείς “ειδικός” δε γνωρίζει καλύτερα απο εμάς, για εμάς, τις πραγματικές ανάγκες και επιθυμίες μας. Επειδή δε χρειαζόμαστε τον ξύλινο λόγο των γραφειοκρατών για να εκφραστούμε, και είμαστε ενάντια σε μεσάζοντες, αφεντικά, μαφίες, κομματικούς μηχανισμούς και μμε. Εκτός από τις αυθεντίες, δεν αναγνωρίζουμε ούτε τα «πνευματικά δικαιώματα» ούτε και καμία άλλη έννοια ιδιοκτησίας λόγου και ύλης. Συνεπώς, η αναπαραγωγή, η αντιγραφή και η διακίνηση του εντύπου (ολόκληρου, είτε μέρους αυτού) είναι θεμιτή από οποιονδήποτε σέβεται τον ελεύθερο, αντιεμπορευματικό και αδιαμεσολάβητο χαρακτήρα του.

Γιατί χωρίς χρηματικό αντίτιμο;

Επειδή οι σκέψεις και οι απόψεις μας, οι αναλύσεις, οι πληροφορίες και η γνώση δεν είναι εμπορεύματα. Δεν προσφέρονται για κανένα κερδοσκοπικό ούτε διαφημιστικό σκοπό και δε χρειάζονται το χρήμα και τους χορηγούς για να ανταλλαχθούν. Το κόστος των εντύπων καλύπτεται αποκλειστικά και μόνο από τις ελευθερές συνεισφορές του καθένα ανάλογα με τις, ούτως ή άλλως περιορισμένες, δυνατότητές μας.

Ποιοι είμαστε εμείς;

Εμείς που γράψαμε και μοιράζουμε αυτό εδώ το εντυπάκι, είμαστε μια συλλογικότητα αναρχικών από την Ηλιούπολη, μια κοινότητα αγωνιζόμενων ανθρώπων, που επιθυμούμε μέσα από την πολιτική δραστηριοποίησή μας στα εδάφη και στους κοινωνικούς χώρους που κινούμαστε να συμβάλλουμε στο γκρέμισμα αυτού του σάπιου, καταπιεστικού κι εξουσιαστικού συστήματος και τη δημιουργία ενός κόσμου ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

Μπορεί κανείς από εμάς να μην είναι μαθητής. Υπήρξαμε κι από αυτό λίγα ή και περισσότερα χρόνια πριν! Ωστόσο, στο τώρα, ως φοιτητές, ως εργαζόμενοι ή και άνεργοι θεωρούμε ότι όλα τα μέτωπα αγώνα στα οποία βρισκόμαστε να δίνουμε μάχες έχουν μια ενιαιότητα με τα αντίστοιχα πεδία μάχης του μαθητόκοσμου.

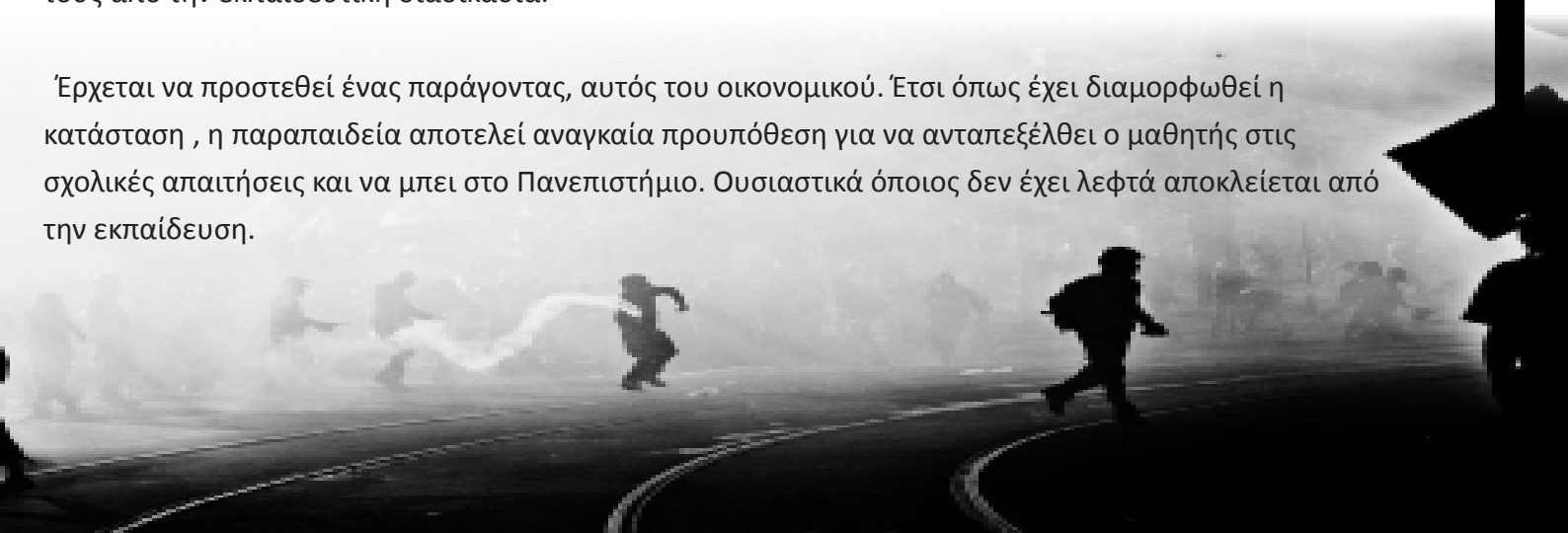
ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ - ΊΔΙΕΣ ΤΑΞΕΙΣ!

Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, το λύκειο παίρνει νέες εντατικοποιημένες διαστάσεις. Συγκεκριμένα, οι μαθητές αναγκάζονται να δίνουν τρεις πανελλαδικές εξετάσεις για να προαχθούν στην επόμενη τάξη, συν μία για την εισαγωγή τους στη τριτοβάθμια εκπαίδευση (σύνολο 4). Θα πρέπει να έχουν πάνω από 10 μέσο όρο στα βασικά μαθήματα (μαθηματικά, αρχαία και νέα ελληνικά, προσανατολισμού) και πάνω από 8 σε όλα τα υπόλοιπα ώστε να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους. Άρα ο μαθητής είτε θα ανταπεξέλθει στις «υποχρεώσεις» του είτε θα ακολουθήσει τεχνική εκπαίδευση (ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ κλπ). Ισχύουν τα αντίστοιχα και για τα ΕΠΑΛ, στα οποία όμως καταργούνται 50 ειδικότητες –άρα περιορίζονται ακόμα περισσότερο οι επιλογές-, ενώ εισάγεται ο θεσμός της μαθητείας προκειμένου να έχει ισχύ το πτυχίο τους. Μαθητεία σημαίνει 28 ώρες δουλειάς την εβδομάδα χωρίς ασφάλιση για 140 ευρώ το μήνα.

Αυτή η νέα σχολική πραγματικότητα θέτει τον μαθητή σε ένα ατέρμονο κυνήγι γνώσεων• υπόκειται σε μία διαρκή αξιολόγηση και καλείται να πιστοποιεί τις γνώσεις του σε κάθε στάδιο της εκπαίδευσης. Αυτό σημαίνει ότι ο ελεύθερος χρόνος, που είναι ήδη λιγιστός, συρρικνώνεται ακόμα περισσότερο. Με άλλα λόγια βάζουν τον μαθητή σ' ένα καλούπι, αυτό του «εργατικού» και «πρόθυμου», στην ουσία όμως καλλιεργούν με τις πρακτικές της ανταγωνιστικότητας και του ατομικισμού τον αυριανό πειθήνιο και υπάκουο εργάτη χωρίς συνείδηση και δικαιώματα, χωρίς προσωπική βούληση και κρίση, που πατάει επί πτωμάτων για να ανελιχθεί.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν κομμάτι του υπάρχοντος συστήματος διαπαιδαγώγησης, το οποίο κατά βάση είναι ταξικό και έχει σχεδιαστεί για να ευνοεί τους λίγους και να (ανα)παράγει τις κοινωνικές ανισότητες. Ήδη από την εισαγωγή των μαθητών στο σχολείο γίνεται διάκριση τους σε «έξυπνους» και «χαζούς», «ικανούς» και «ανίκανους». Δεν είναι λίγες οι φορές που στη μαθητική μας ζωή έχουμε ακούσει υποτιμητικά σχόλια του τύπου «αυτό το παιδί δεν παίρνει τα γράμματα», «αυτό το παιδί δεν έχει έφεση» κλπ... Αυτός ο διαχωρισμός γίνεται τελείως αυθαίρετα καθώς το σχολείο δεν λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά κοινωνικά εφόδια των παιδιών. Αναγνωρίζει και επιβραβεύει τις γνώσεις και τα αγαθά των παιδιών των ανώτερων κοινωνικών τάξεων, ενώ εσκεμμένα αγνοεί και υποτιμά την κουλτούρα των παιδιών που προέρχονται από τα εργατικά στρώματα, με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό τους από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Έρχεται να προστεθεί ένας παράγοντας, αυτός του οικονομικού. Έτσι όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση, η παραπαιδεία αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για να ανταπεξέλθει ο μαθητής στις σχολικές απαιτήσεις και να μπει στο Πανεπιστήμιο. Ουσιαστικά όποιος δεν έχει λεφτά αποκλείεται από την εκπαίδευση.

Μας βάζουν να παπαγαλί-
ζουμε όλη μέρα, χωρίς να
τους νοιάζουν καθόλου οι
ανάγκες μας!!!

Δεν είναι αστείο, είναι
το μέλλον μας. Πώς να
πάρουμε την κατάστα-
ση στα χέρια μας;

Το σχολείο
δεν μας
καταλαβαίνει...

...ας το ΚΑΤΑΛΑ-
ΒΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!!!

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ
ΤΕΛΟΣ

ΖΩΗ
ΜΑΓΙΚΗ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΑΝΤΙΓΑ

Βγείτε έξω
τρομοκράτες!

POLICE

Θα μπούμε μέσα
και θα σας #%

ΛΑΜΙΑ:

Εισβολή των ΟΠΚΕ στο υπό κατάληψη 1ο ΕΠΑΛ της Λαμίας, ολονύχτια κράτηση μαθητών στο κρατητήριο, καταδίκη τριών από αυτούς στο Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Λαμίας.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ:

Συλλήψεις μαθητών. Μπάτσοι σε συνεργασία με τον διευθυντή μπήκαν στο ΕΠΑΛ Ηγουμενίτσας που τελούσε υπό κατάληψη και συνέλαβαν δέκα μαθητές.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ:

Άνδρες των ΟΠΚΕ εισέβαλαν πάλι με νυχτερινή επιχείρηση, στο 1ο, 2ο και 3ο ΓΕΛ και υπέβαλαν σε σωματικό έλεγχο τους μαθητές με πρόσχημα την αναζήτηση ναρκωτικών.

ΛΕΣΒΟΣ:

Εγγραφο που εστάλη στους διευθυντές και στις διευθύντριες των σχολικών μονάδων Ν. Λέσβου, καθώς και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Μυτιλήνης έχει σκοπό να εκβιάσει τους διευθυντές των σχολείων, ώστε να βάλουν φρένο στις κινητοποιήσεις και στις μαθητικές καταλήψεις, χαρακτηρίζοντας τις τελευταίες ως πράξεις βίαιες, ακραίες και παράνομες, θέτοντας ζήτημα ποινικοποίησης όσων προβαίνουν σε τέτοιες ενέργειες.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ:

Μετά τις καταλήψεις και τα απογευματινά μαθήματα στα σχολεία της Τρίπολης σειρά έχει και το Γυμνάσιο Μεγαλόπολης που ενώ βρίσκεται υπό κατάληψη τα μαθήματα αναπληρώνονται το απόγευμα στο Α' Δημοτικό Σχολείο, με απόφαση του διευθυντή Δ.Δ.Ε. Αρκαδίας κ. Χαριτωνίδη.

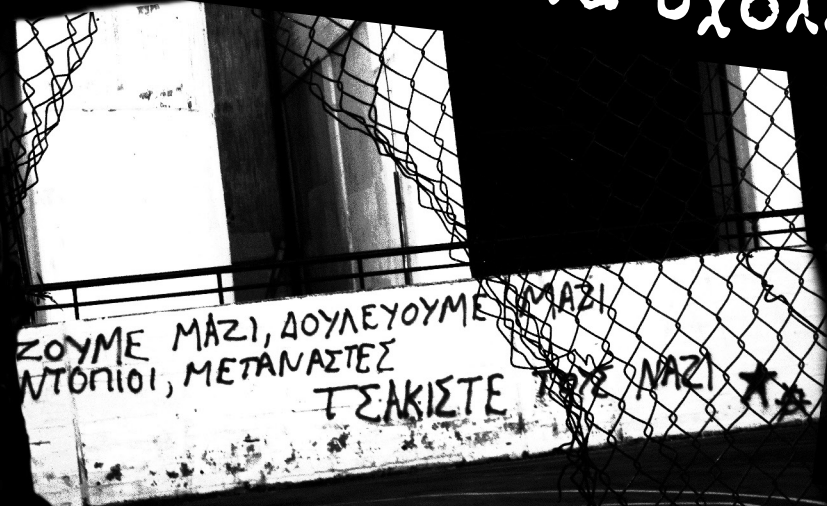
ΣΤΙΑΥΡΟΛΕΞΟ

1. Είχε, έχει και θα έχει τη δική του ιστορία.
2. Παίζαμε μικροί, αράζουμε τώρα.
3. Σχολική συνήθεια που φασιστοφέρνει.
4. (οριζόντιο) .....είναι τα δελτία των 20:00!
4. (κάθετο) Δώσε ..... στην οργη.
5. Άτυχα τετράποδα (λόγω της παρομοίωσης τους με τους μπάτσους).
6. Στα αφεντικά μαλάκες και στους μετανάστες μάγκες...
7. Φασίστες με στολή?
8. Μαζί με το κεφάλαιο γεννούν το φασισμό.

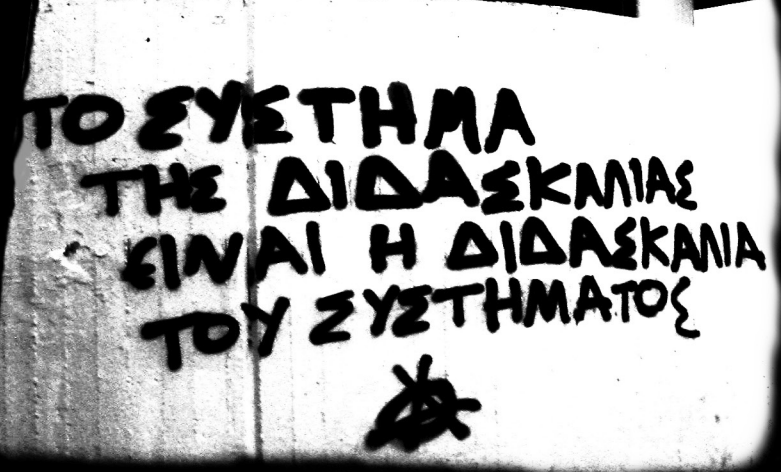
4			7										3						1
2																			
										8									
6																			

Οι απαντήσεις στο blog...

Συνθήματα απ' τα σχολεία

3^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
2^ο ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

...της γειτονιάς μας

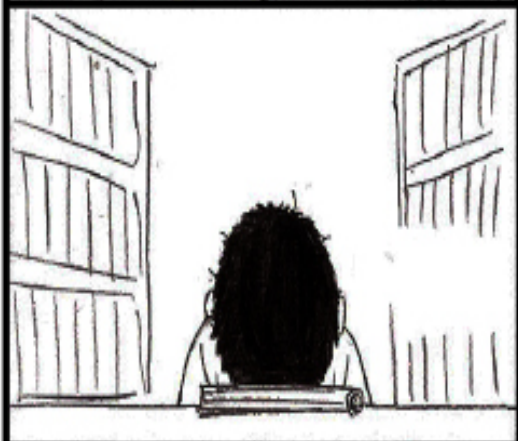
Χτυπάει το κουδούνι, προσευχή και γρήγορα στην τάξη. Στοιχισμένα θρανία, ησυχία και πειθαρχία.

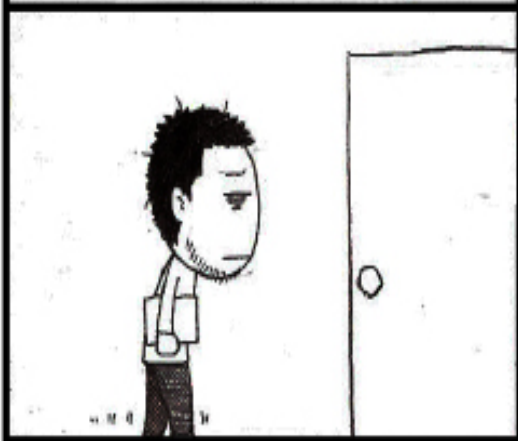
Χτυπάει το κουδούνι για διάλειμμα και προαυλισμός στον περιφραγμένο χώρο.

Χτυπάει το κουδούνι για μέσα και η παραπάνω διαδικασία επαναλαμβάνεται μέχρι να τελειώσει μια ακόμα βαρετή σχολική μέρα.

Το σχολείο είναι μια επιχείρηση με αυστηρά δομημένη ιεραρχία. Στην ανώτατη θέση ο διευθυντής, διαχειρίζεται τους πόρους, ελέγχει τους καθηγητές και τιμωρεί τους μαθητές. Μετά έρχονται οι καθηγητές, κριτές των πάντων. Είναι οι έχοντες τη γνώση που αξιολογούν, βαθμολογούν, επιτηρούν και τιμωρούν τους μαθητές χωρίς κανένα περιθώριο αμφισβήτησης. Οι μαθητές οφείλουν να συμμορφώνονται σ' όλα τα παραπάνω, έχοντας τη «δυνατότητα» να εκφράσουν την γνώμη τους μόνο μέσω του διακοσμητικού ρόλου των συνελεύσεων (5μελές, 15μελές). Ο τελευταίος τροχός της αμάξης, το υποστηρικτικό προσωπικό (φύλακες, καθαριστές/ -στριες κλπ) οι οποίοι, εκτός από τα περιορισμένα εργασιακά δικαιώματα, δεν τους πέφτει και κανένας απολύτως λόγος για τα τεκταινόμενα του σχολικού περιβάλλοντος.

Η παραπάνω επιχείρηση πρέπει να είναι αποδοτική, γι' αυτό και λειτουργεί με συγκεκριμένο τρόπο. Παρέχει εξειδικευμένη και οριοθετημένη γνώση με βάση τις επιταγές της Αγοράς. Θέτει ως κύρια μαθήματα αυτά που εξετάζονται μέσω πανελλαδικών, ορίζει ως κριτήριο επιτυχίας την καλή απόδοση στις εξετάσεις αυτές και προωθεί την αποστήθιση-παπαγαλία των συγκεκριμένων "sos" κομματιών της διδακτέας ύλης. Με αυτό τον τρόπο οι ουσιαστικές γνώσεις που μπορούν να σου προσφέρουν τα συγκεκριμένα μαθήματα, αλλά και τα υπόλοιπα μαθήματα του σχολείου (πχ μουσική, φιλοσοφία κλπ), παραγκωνίζονται και χαρακτηρίζονται ως "άνευ σημασίας". Τέλος, αξιολογεί την αποδοτικότητα των μαθητών με βαθμούς, διαχωρίζοντας τους μαθητές σε «καλούς» και «κακούς» και με βάση αυτό το αυθαίρετο κριτήριο σε «καλά» και «κακά» παιδιά. Προάγει, δηλαδή, την ανταγωνιστικότητα μεταξύ των μαθητών, ενώ παράλληλα και τον ανταγωνισμό μεταξύ των σχολείων, καθώς χρηματοδοτούνται περισσότερο αυτά με τις καλύτερες επιδόσεις πανελλαδικών εξετάσεων.

Το σχολείο αποτελεί το φυτώριο της κοινωνίας. Θέτει ως αυτοσκοπό την κοινωνική ανέλιξη, η οποία προκύπτει μόνο μέσω της καριέρας. Έχοντας διδάξει τον ατομικισμό, την πειθαρχία, τον «θαυμασμό» στον ανώτερο-διάνοια, καθώς και την αποστροφή προς τον ίσο, ο οποίος αποτελεί απλά και μόνο ένα ανταγωνιστικό στοιχείο, έχει ήδη διαμορφώσει τη μελλοντική κοινωνία. Οι «αποτελεσματικοί» θα έχουν περισσότερες πιθανότητες να είναι τα μελλοντικά αφεντικά - εκμεταλλευτές, ενώ οι «τεμπέληδες» θα είναι καταδικασμένοι στην έμμισθη δουλειά. Η κουλτούρα αυτή θωρακίζεται μέσω συμβόλων εξουσίας και υποταγής (όπως θεοί, παπάδες και χουντικής εμπνεύσεως παρελάσεις) καθώς και με ιστορίες για μεγάλους Έλληνες που πολέμησαν κακούς Τούρκους και Γερμανούς.

Είναι φανερό λοιπόν, πως το σύστημα της εκπαίδευσης είναι η εκπαίδευση του συστήματος, έτσι καθίσταται αναγκαία η αμφισβήτηση του. Οι μαθητές, οι καθηγητές και οι εργαζόμενοι του σχολείου είναι αυτοί που ζουν την καθημερινότητα του, γι' αυτό θα έπρεπε να είναι εκείνοι που με ισότιμο λόγο και αντιεραρχικά διαμορφώνουν τις διαδικασίες και το περιεχόμενο του. Το σχολείο θα έπρεπε να καλύπτει τις ανάγκες της κοινωνίας, και των ατόμων που την απαρτίζουν, για γνώση, παιδεία και δημιουργία και όχι να διαμορφώνεται με βάση τα κριτήρια των επιχειρηματιών για κέρδος. Αντί της ανταγωνιστικότητας και του ατομικισμού να διδάσκει την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια και τη συλλογική ζωή. Να ενεργοποιεί την κριτική και δημιουργική σκέψη αντί να προάγει την αποστήθιση και την παπαγαλία. Οι αυθεντίες δεν υπάρχουν παρά μόνο στη φαντασία μας γι' αυτό και πρέπει να τις καταργήσουμε μέσω της δημιουργικής σύγκρουσης και σύνθεσης απόψεων, προτάσεων, αναγκών και λύσεων.

Άντε και ξύπνησες. Άντε και τράβηξες στο σχολείο. Άντε και έκατσες σαν καλό παιδί στο θρανίο. Ε, και τι έμαθες;;;

- Έμαθες να εκφράζεσαι γραπτώς ή προφορικώς –πάντα όπως υποδεικνύουν ως «σωστό»- ή μήπως έτσι απλά, σε βάφτισαν «χαζό» και «ανεπίδεκτο μαθήσεως»;

- Έμαθες μήπως μαθηματικά ή επειδή είσαι στην θεωρητική κατεύθυνση δεν σου χρειάζονται και άρα δεν ασχολείται κι ο/η καθηγητής/-τρια;

- Έμαθες μήπως τα πραγματικά αίτια της μικρασιατικής καταστροφής ή ότι οι Τούρκοι φταίνε για όλα τα δεινά της Ελλάδας –και της Κύπρου;

- Μπορείς μήπως να μιλάς ελεύθερα, να λες την γνώμη σου και να κάνεις διάλογο ή οι καθηγητές- αυθεντίες μονολογούν σε κάθε μάθημα απαγορεύοντας την όποια συζήτηση επειδή «πρέπει να βγει η ύλη»;

- Ο λόγος σου μετράει το ίδιο με αυτόν των καθηγητών, διευθυντών κλπ ή κάθε φορά που έχεις έναν/μία απ' αυτούς απέναντί σου καταλήγεις με μια τριημερούλα "έτσι για να μάθεις...";

- Σε άφησαν μήπως να εκφραστείς και να έχεις λόγο μέσα στο σχολείο και για το σχολείο ή σου "έδωσαν" ένα 15μελές που ασχολείται μόνο με τις εκδρομές και μια ψήφο που αν είσαι και στη μειοψηφία δεν μετράει καν;

- Ένωσες μήπως ότι περνάς αυτές τις 7 ώρες (έστω και μία απ' αυτές) δημιουργικά ή αναρωτιέσαι για ποιο λόγο είσαι αναγκασμένος να σπαταλάς όλο σου το πρωινό εκεί μέχρι το μεσημέρι (γιατί αν φύγεις και νωρίτερα θα φας απουσίες);

Στοιβαγμένες «γνώσεις» σε κακογραμμένα βιβλία που σε βάζουν να παπαγαλίζεις αφαιρώντας απ' την εκπαιδευτική διαδικασία οποιοδήποτε νόημα και ουσία, θέλοντας έτσι να καλλιεργήσουν την παθητικότητα, υποταγμένες συνειδήσεις και ανθρωπάκια που δεν σκέφτονται, δεν δημιουργούν, δεν συμμετέχουν ενεργά. Στο σχολείο καλείσαι να "παίζεις στρατιωτάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα", σε θέλουν δηλαδή αμέτοχο και αδρανή σε ο,τι αφορά την καθημερινότητα σου, δηλαδή την ίδια σου την ζωή.

Το σκονάκι, αναμφίβολα, πέρα ίσως από ένα απλό "βοήθημα", είναι κι ένα μέσο στα χέρια των μαθητών για ένα "ιδιότυπο σαμποτάζ" των εξετάσεων που έχουν κανταντήσει να είναι ένα από τα κύρια συστατικά της "εκπαιδευτικής" διαδικασίας. Ωστόσο, η χρήση του δε συνιστά μια ολοκληρωμένη και σούπερ-αποτελεσματική επίθεση στο θεσμό αυτό. Αντίστοιχα, και το "σκονάκι" που κρατάτε τώρα στα χέρια σας, ούτε θεωρεί πως εμπεριέχει "ολη την αλήθεια", ούτε προσδοκά ότι από μόνο του μπορεί να κάνει κάτι τρομερό! Είναι απλά μια συλλογική προσπάθεια, μια από τις πολλές που είναι ανάγκη να γίνουν και από τους νεότερους -στηριζόμενοι στις δικίες τους ανάγκες, αγωνίες, αλήθειες και δυνάμεις-, προκειμένου οι μάχες μας ενάντια στους "από πάνω" να έχουν κάποια θετική έκβαση.

αναρχική συλλογικότητα

απόπυρα

στην Ηλιούπολη